

УСЕ ЧЕСНО

Дубенський цукровий завод не зраджує своїм принципам **„Дзвінок другу”**

Усе, як завжди у цю осінню пору. Над заводськими трубами густою хмарою клубочиться білий дим, а солодкий запах від варіння цукру сягає не лише волицьких осель, а з вітром кочує далі, за залізничний переїзд, у напрямку центра міста. Ці, найбільш видимі ознаки виробничого сезону, до речі, 45-го за ліком для Дубенського цукрового заводу, додають впевненості, якщо хочете, душевного спокою багатьом сім'ям у селищі цукровиків. Підприємство працює, а значить буде заробіток. Нехай робота займе дватри місяці, проте це набагато краще, ніж перебування на обліку на біржі праці. Цукрозавод для мешканців мікрорайону залишається форпостом достатку і надії.

Якщо театр починається з вішалки, то підприємство цукрової галузі – із бурякоприймального пункту. Дубенський бурякопункт вирізняє своя атмосфера: тут немає метушні, „броунівського” снування автомобілів, розтягнутих на сотні метрів черг вантажівок, ба, навіть гучних окликів не почуєш. Натомість – розмірений робочий ритм, де кожен завчасно до дрібниць вивчив свою „партію”. Вражають кількаметрової висоти „бархани” з цукрових буряків, які неможливо охопити усі одразу об'єктивом фотокамери. У диспетчерській службі кажуть, що „пік” приймання сировини припав на 10-20 числа жовтня. Однак солодкі корені продовжують активно прибувати на призаводський бурякопункт.

Окрім звичної за останні роки роботи по оперативному координуванню зусиль збирального комплексу (направлення автомобілів у „гарячі точки” збирання врожаю, вивезення зібраного з бурякопунктів тощо), диспетчерській службі цьогоріч додалось „навантаження” у вигляді „гарячої телефонної лінії”. Однак, незважаючи на досить щільний та насичений графік роботи, керівник диспетчерів Інна Єфімчук цю новинку сезону оцінює позитивно і каже, що прямиї телефонний зв'язок дозволяє оперативні вирішувати різні проблеми, які виникають на місцях із своєчасністю забезпечення здавачів цукром і жомом. Звичайно, на десятиках бурякопунктів, розташованих не лише на території Дубенського району, усе до дрібниць передбачити неможливо. Але, що характерно: жоден із додзвонювачів не висловлював претензій щодо приймання цукросировини (обажування чи неправильного визначення забрудненості коренів). Бо Дубенський цукровий завод вже давно взяв

собі за правило бути максимально чесними із здавачами. Що ж до дзвінків на „гарячу телефонну лінію”, то із суттю кожного з них диспетчери знайомлять не лише директора цукрозаводу, а й керівництво ЗАТ „Західна компанія ДАКОР”, до складу якої входить підприємство.

У тому, що принципи чесної і взаємовигідної співпраці у Дубні не лише задекларовані, можна було перекоонатись під час спілкування із людьми, які цього дня приїхали продавати вирощене на призаводський бурякопункт.

Павло Салійчук, приватне підприємство „Урожай-Дубно-Агролюкс”:

- Усе пізнається у порівнянні. Колись пробували здавати цукрові буряки на інші заводи і зробили висновок: кращого заготовельного і переробного підприємства з огляду на порядність у партнерських стосунках у нашому регіоні годі шукати. У розрахунках – теж повна ясність і дотримання взятих заводом зобов'язань.

Володимир Потоцький, індивідуальний бурякоздавач із села Довге Поле Дубенського району:

- Маршрут на Дубенський цукровий завод проклав приблизно років 10 тому. Буряки вирощують у власному господарстві на невеликій площі. І ще жодного разу не траплялось, щоб затримували із видачею цукру та жому. Причому жом тут пропонують який завгодно на вибір: свіжий, сухий, гранульований. Поважаю завод за те, що не обманює навіть найдрібнішого виробника сировини. Ще й якісне насіння тут можна отримати на весні авансом. Підприємство агітує за себе дуже просто – цінує працю кожного бурякоздавача.

Петро Рогашко, одноосібник із села Крилів Дубенського району:

- Що говорити? О 9-й ранку зайівав автомобілем на територію бурякоприймального пункту і за якусь годину уже повертаюся додому завантажений цукром та жомом. То які можуть бути нарікання на роботу заводу? Все просто чудово.

Завод працює як годинник

У 45-річній історії Дубенського цукрового заводу ще не було, мабуть, такого підготовчого періоду перед початком сезону, у якому хоча б щось не удосконалили. Керівництво компанії і підприємства розуміє, що тупцювання на місці – смерті подібне. Ось і в цьогорічні передпускові місяці вдалось позбутись кількох „вузьких місць”. Капітально відремонтували тракт доочищення сировини, змонтували два нових бурякових елеватори, встановили нову сушарку цукру. Остання практично повністю виключає ручну працю, працюючи в автоматичному режимі і видаючи більше якісного цукру.

- Нас відрізняє від інших заводів чіткий виробничий ритм, без різких сплесків і затухань, тобто без збоїв, - каже у розмові зі мною досвідчений начальник зміни Олександр Сімак.

Людині, далекій від цукровиробництва, яка вперше потрапляє у цехи працюючого заводу, усі звуки зливаються у суцільний шум. Досвідченому цукровару під силу розпізнати „знайому мелодію”

і оцінити її звучання. У ці дні завод працює як чітко відлагоджений механізм. Мабуть, було б інакше, якби керівництво не вдалось зберегти кістяк колективу основних фахівців, а також працівників визначальних ділянках виробничого процесу. У цьому списку – оператор дробильного стану Андрій Карнах, для якого цьогорічний сезон уже 13-й. Анна Лічна, яка працює на відповідальній посаді бригади продуктового цеху і має 16-річний „дубенський” стаж. Обоє відзначають, що в нинішньому сезоні працюється легше завдяки частковому технічному оснащенню підприємства і згуртованості колективу.

„Боюсь наврочити”

Без сировини навіть найсучасніший завод приречений на невдачу. За підрахунками директора Дубенського цукрового заводу Михайла Ничипорука, підприємству потрібно щонайменше 500 тисяч тонн цукрових буряків, щоб нормально працювати і розвиватись. Очільником завод таке завдання з об'єктивних причин виконує на 50 відсотків. Поза частиє значне скорочення величезного сільськогосподарських підприємств, вирощують цукрові буряки. У Дубенському районі їх можна порахувати на пальцях однієї руки. На 15 відсотків менше, ніж минулого року скоротились посіви буряків у дрібних селянських господарствах. Ця обставина спонукає завод власноруч займатись вирощуванням цукросировини. Власні посіви уже в наступному році сягнуть близько 3 тисяч гектарів, ще 6-7 тисяч га за умови відновлення фінансування з боку компанії мають посіяти сільгосппідприємства, активізується співпраця у цьому напрямку з сільськими населенням.

На перспективу підприємство планує забезпечувати себе на 70 відсотків сировиною власного виробництва. Усе це така практика досить розповсюджена далеко не потрібно йти за прикладом є вони в Україні. Наприклад, Крижопільський цукрозавод забезпечує себе власною сировиною навіть на 100 відсоток.

Якщо ж продовжити розмову про сезон нинішній, то більшість господарств укладені із заводом угоди виконувати сировину, за оцінкою Михайла Ничипорука, непоганої якості, цукристість солокоренів досить пристойна. Єдине, що засмучує: серпень і вересень були сушливими і коренеплоди вродили менше і досить об'ємні, проте не такі вагові. Вже у жовтні, коли пішли дощі, корені почали набирати вагу на очач.

Давати розгорнуте інтерв'ю для цього у ці дні директор Дубенського цукрозаводу Михайло Ничипорук наважився. „Боюсь наврочити”, - сказав напівжартома і додав: „Завод працює ритмічно, технологічний процес виконується, заготівля йде за графіком. Все інше поговоримо по закінченні сезону”.

Судячи з того, як успішно складається для дубенських цукровиків ювілейний сезон, нам з директором буде дуже поспілкуватись.

Юрій ШЕСТАЛ

На фото: директор Дубенського цукрового заводу Михайло Ничипорук.

Фото автора.